

Bogár László: Szavazati jog

2025 július 08. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Egyre komolyabban vet?dik fel Magyarország szavazati jogának a megvonása

Lengyelország után az EU új soros elnöki tisztét betölt? Dánia képvisel?je meger?sítette, hogy a dán elnökség is folytatni kívánja a hírhedt hetes cikkely szerinti eljárást, ami akár Magyarország szavazati jogának a megvonásával

járhat. Mivel ez példátlan az EU történetében, így érdemes lenne eltöprengeni az okokon, amit talán egy kis történeti áttekintés is segítene.

Magyarország és az európai integráció (akkor még Európai Közösség volt az integráció neve) 1989-es hivatalos kapcsolatfelvételének min?ségét az jelzi a legjobban, hogy Lengyelország és Magyarország az európai integráció uralmi struktúrái számára olyan elismerésre méltó társadalmi gazdasági átalakulások képét mutatták, hogy ezek az uralmi struktúrák valami látványos „jutalommal” akartak kedveskedni a két országnak. Ennek nyomát jelképezi a PHARE segélyprogram, amelynek elnevezése egy acronyma, vagyis egy olyan rövidítés, ami egyben bet?szó, s amelynek olyan önálló jelentése van, ami utal a rövidítés jelentésére. A phare (pharos a görögben) eredetileg világítótornyot jelent, a rövidítés els? két bet?je pedig, a P és H Lengyelországot és Magyarországot jelenti. Mi voltunk a két bezzeg-gyerek, akiket a többi köztes európai ország elé, mint követend? példát helyeztek. Szóval, hogy a segély világítótornyaként világít rá arra, hogy ki a jó fiú a térségben. Akkor még senki sem sejtette, hogy bezzeg-gyerekek ide vagy oda, ezt a két országot is ugyanúgy csak 15 év múlva veszik majd fel az akkor már Európai Unióba (összeömlesztve az összes többivel), alig megel?zve Romániát, ahol ekkor még Ceauscescu conducator faluromboló brutalitásának tapsikoltak az európai integráció már akkor is igen nemes lelk? és az az óta is csak nagyon homályosan, valamint önkényesen megfogalmazott „európai értékeket” elszántan védelmez? európai elitek.

E sorok írója viszonylag közelr?l szerezhetett információkat arról, hogy az európai integráció miképpen „segélyez”, mert a Nemzetközi Gazdasági Kapcsolatok Minisztériumának politikai államtitkáraként a PHARE segélyprogram nemzeti koordinátora volt. A „támogatás” abban nyilvánult meg, hogy azt a nevetségesen csekély pénzösszeget sem kaptuk meg természetesen, amit megítéltek nekünk, mert ez a pénz automatikusan a nyugati szakért?k „szakérteni” ideküldött hadának ellátmánya volt, ami az akkori magyar átlagfizetés 10-15-szörösét jelentette. A szakért?k „szakértése” pedig abban nyilvánult meg, hogy Nyugat-Európa vezet? országainak t?kestruktúrái a lehet? legkomfortosabb kiszolgálásban részesüljenek itt, vagyis „liberalizálj, privatizálj, deregulálj” mekegték nekünk folyamatosan, körül-belül Orwell Állatfarmjának „négy láb jó, két láb rossz” rigmusához hasonlóan. Kicsit kés?bb 1989 végén ez lett a hírhedt Washingtoni Konszenzus hármas jelszava is. A lényeg értékmez?ink teljes kinyitása volt persze minden ellenszolgáltatás nélkül, vagyis ne szépítsük, a segélyezésnek álcázott rövidtávú kirablás, és e kirablás hosszú távú fennmaradásának biztosítása volt a stratégia lényege. Természetesen ez az alig álcázott rablás már akkor is a teátrális gesztusokkal fennen hangoztatott „európai értékek” nevében történt, amit sem akkor sem ma nem definiált senki, pontosabban olyan arcpirítóan primitív tautológia diktátuma az indoklás, ami vitalapnak is min?síthetetlenül gyenge.

Az állandó brüsszeli partnerem egy amúgy jó humorú és magyar-kedvel? ír volt, aki bizalmas beszélgetéseink során három csoportra osztotta a „brüsszelokraták” személyi állományának karakter-típusait. A 90% síkhülye, idióta, akivel nem lehet, éppen ezért nem is érdemes diskurzusba bocsátkozni. Egy további 9% olyan ravasz és gátlástalan gazember, mint én, mutatott kacsintva önmagára. És végül van egy százaléknyi széplelk?, de reménytelenül naiv hülye „értelmiségi”, mint te, mutatott rám. Nos, ezek voltak az els?, meglehet?sen kijózanító „Európa-leckéim”, amit kés?bbi saját tapasztalataim is visszaigazoltak, így mire 2004-ben felvettek minket az Európai Unióba nekem már kevesebb illúzióm volt, mint az átlagmagyarnak.

Most, harminchat évvel a „h?skor” és huszonegy évvel a hivatalos felvételünk után pedig, el?ször az európai integráció történetében, egyre komolyabban vet?dik fel Magyarország szavazati jogának a megvonása, így joggal merül fel a kérdés, hogy mi is játszódhatott le valójában, ami ide vezetett. Mivel nincs már hová hátrálnunk a valóság elbeszélési módjának („narratívájának”) permanens háborújában, így akár azt a luxust is megengedhetjük magunknak, hogy „nevén nevezzük” a dolgokat. Nos, Európa 1945 óta megszállt kontinens, függetlenül az amerikai világbirodalom globális katonai üt?ereje itt állomásozó egységeinek mindenkori létszámától. Uralmi elitjei részben megvásárolt kollaboránsok, részben pedig precízen indokrinált idióták. Az amerikai világbirodalom számára az európai integráció el?ször „kirakat” volt a Köztes-Európa „rabnemzetei” számára, és felvonulási terület a NATO, mint a birodalom globális katonai üt?ereje európai kihelyezett részlege részére. Az úgynevezett „rendszerváltás” pedig csak a térség „visszavételét”, és most már nyílt, közvetlen kifosztását jelentette. Ami most történik az egy újabb világrendszerváltás, amelynek jelent?s kifosztási rátanövekményét „hajtószíjként” az Európai Uniónak kell átvinnie f?ként a Köztes-Európa országaira. Magyarország pedig azért üldözend?, mert miniszterelnöke ez „tudja, meri és teszi”, vagyis elbeszéli e várható kifosztást és cselekszik, hogy megakadályozza azt. Hát ezért kell megvonni t?le a szót.

Bogár László - www.magyarhirlap.hu

Ajánló